

EDO BRUNNER

LEXUS LS600H

Edo Brunner doet 'een stukje ontspanning-belevingsgebeuren mijn kant uit', zegt hij

GODGLOEIENDE, GLOEIENDE, *holy canoly*: ik kreeg ruim anderhalf uur instructie en cursus voordat ik die nieuwe Lexus LS600h mee mocht nemen. En ik kan je zeggen dat ik er blij mee was. Aangezien ik nogal een beetje een nitwit ben als het gaat om elektronische snufjes en frutseltjes en het al begint te parelen op mijn bovenlip van alles wat ook maar riekt naar een soort computer-interface-menu-optie-programma. Dus anderhalf uur later kon ik zelfverzekerd en ontspannen met de twee ton dure bolide de weg op. Zonder excessief zweten of anderszins neurotisch vochtverlies uit allerlei lichaamsopeningen waar je liever geen vocht uit verliest als je in de auto zit.

Vijf liter, V8 en ook nog een elektromotor en accu's verstopt onder de vloer. Achterin zeker een halve meter beenruimte, een aparte airco voor de achterbank – je eigen koelkastje op je gezicht laten blowen, maar ook een koelkastje voor je chocomelletje en een massagestoel! Laat ik dit zeggen: 'De directeursstoel rechts achterin is een volautomatische massagestoel met vibratiefuncties, maar ook met een oosterse rugmassage waarbij het verdomd lijkt alsof er een kleine Thaise over je rug loopt en met haar tenen je spiertjes losrolt'. Het enige dat ontbreekt is een *happy ending*. Maar misschien is je 'Pie-eetje' (lees P.A.) bereid om op de linker achterstoel van je LS600h plaats te nemen om live en levend het directielid te verwerken, waarmee je hebt voorkomen dat ze jaloers wordt op de Thaise stoel.

Het was 31 graden Celsius buiten en binnen in de Lexus was het een aangenaam zwoele zomeravond. Een zomerbriesje verkoelde mijn lichaam. De luchtgeventileerde zetels voorkwamen dat ik de stoelen nat zou zweten. Echter, de lucht was wel een beetje droog, maar van de heren van Louwman & Parqui kreeg ik al een watertje mee voor onderweg. Wat sowieso ook al wat gezonder is dan wat ik normaliter in de benzineshops langs de weg aanschaf om me te verkoelen. Ah, kijk, een bruggetje – dit moet ik nog even kwijt: ik heb het idee dat chocolademelk van Yogho-yogho bijna ner-

gens meer te krijgen is bij de Nederlandse benzinepompen.

Ik was altijd groot fan van het spul omdat het lekker veel voor weinig was en dat het niet zo knijptert is als andere chocomelk. Regelmatig kocht ik tijdens mijn pitstops een flesje van die chocomelk om wakker te blijven, lekker koud en lekker zoet. Heerlijk! Alleen, het lijkt net of Nutricia in het geniep bij alle benzinestations de Yogho-choco uit de schappen heeft getrokken en in ruil daarvoor de Koninklijke Nederlandse Vereniging van Pomphouders een fikse korting heeft gegeven om van die miniroblikjes chocomel te verkopen – die veel duurder zijn en die veel te vet en veel te romig smaakt en waar je er dus twee van moet kopen om de dorst te lessen. Beetje jammer! Ik ben voor een antiwebsite of een fanclub of een dagelijkse *hatemail* aan het

De vorige collega-journalist die deze limo mocht testen, had waarschijnlijk een alcoholische hartinfarct en heeft waarschijnlijk door middel van de supersonische, laagfrequente bas-sinussen zichzelf weten te reanimeren en in leven weten te houden tot-ie bij de eerste hulp arriveerde. Beetje jammer dat je de presets vergeten bent terug te zetten! Vergeven en vergeten. Morgen ga ik mijn audiofiel cd-opnames meenemen en eens lekker een eindje toeren en muziekjes luisteren.

Het toeval wil dat ik, naast autootjesgek, ook een beetje een audiofiel ben. Dus even voor de mensen thuis en de niet-audionerds: het hebben van Mark Levinson-stereoapparatuur geldt voor menige geluidsgek als een utopisch natte droom. En laat ik je vertellen dat een instap-cd-spelertje van het merk voor thuis over de toonbank

'De bassen die de Mark Levinson-produceert, zijn zo geprononceerd of een t-rex op je dak staat te

adres van benzineboeren en Unilever. Maar wel met respect natuurlijk, en dit terzijde. Misschien ben ik ook wel een beetje een samenzweringstheoreticus.

De navigatie dirigeerde mij naar huis en de *high-end* stereoeset speelde ontspannen The Blackeyed Peas door de 88.000 speakers die in de auto verstopt zijn. De bassen die de Mark Levinson-stereo produceert, zijn zo geprononceerd dat die de achteruitkijkspiegel dusdanig laat trillen dat het lijkt of je door modderfokking Jurassic Park rijdt en een T-rex op je dak staat te tapdansen. Wat een belevenis was dat! Ik schrok me een hoedje en ik wist niet hoe snel ik de bas- en treblewaarden weer neutraal moest instellen.

gaat voor een slordige 8.000 ballen en een voor- en eindversterkersetje kost je al gauw een halfjaartje modaal. Geloof me: dat is genieten. Als je tenminste van een moppie muziek houdt.

De Lexus heeft het allemaal. Het gaat schuil onder ongeveer 29.387 knopjes. Er wordt een brochure bij de Lexus geleverd met een dikte van een Van Dale met daarop de ironische titel 'instructieboekje'. Alles staat erin en dat moet ook want ik kwam erachter dat als je het niet leest, je een heleboel functies van de auto niet begrijpt en niet snapt en dat is wel redelijk *annoying*, kan ik je zeggen. Als je zo'n auto koopt, moet je zin hebben om het te lezen. Veel plezier en neem maar gerust een weekje vrij van je werk.

Maar het bijzonderst is wel de hybride-functie. Het middel dat schuldbewuste en calvinistische directeuren van vervuilende industrieën een schoon geweten moet bezorgen. Want de Lexus is natuurlijk vooral een chauffeursauto, voor redelijk kapitalistische CEO's, CFO's, CIO's of UFO's van multinationals. Mannen die na een dag van reorganiseren en bezuinigen, ontslaan, automatiseren, efficiënter produceren, delegeren en distribueren doodmoed zijn van de moeilijke woorden en zich eens lekker een stukje moeten ontspannen terwijl ze over een filegevlude A9 richting Almere kruipen. Oftewel een auto voor 'belangrijke' mensen. Mensen die, als het gaat om bewustwording van een stukje milieuproblematiek, in ieder geval voorliggen op al hun collegae die zich gewetenloos in veelal Duitse, met rode

stereo rd dat het lijkt tapdansen

G-milieulabels gecodeerde sleeën door hun chauffeur laten rondkarren.

Dikke, lelijke Duitsers met een CO₂-uitstoot zo zwaar als een pakje boter per kilometer. Van die duivelse milieuterroristen die *sans rancune* de lucht vervuilen en wel 1 op 8 rijden... De schoften! Nee, dan de Lexus LS600h, die rijdt wel 1 op 10!

Maar alle gekheid op een stokje. Alle beetjes helpen, maar als je echt zakelijke ballen hebt, dan laat je je dikkedeurskont vervoeren in een Toyota Prius. Die komt ook nog eens uit dezelfde winkel als een Lexus en dan maak je echt een statement. Maar ja, dat is misschien wel een iets te innovatieve development-creative-consulting-implementeringschallenge.

